

Formandens klumme, december 2022

Klubdage

Klubdage: Nogle gange er det heldigvis omsonst at tage sorgerne på forskud. Vi i bestyrelse har her i efteråret været noget bekymrede over antallet af deltagende medlemmer i Nordvestjysk Fjordkulturs klubdage. Men denne bekymring er i den sidste tid gjort dejligt til skamme. Vi har på det seneste igen været oppe på det normale antal deltagere til klubdagene om torsdagen - nemlig et sted mellem 30 og 40. Arbejdet og snakken er igen faldet ind i den vante gænge, og stemningen er god. Det er rart igen at mærke pulsslaget i foreningens virke. Vi er dog opmærksomme på, at der har været et vigende antal deltagere ved tirsdagsmøderne. Bestyrelsen opfordrer til, at man bakker op om tirsdagenes klubaftner af hensyn til de medlemmer, der stadig er på arbejdsmarkedet. Dette er der blevet talt om i bestyrelsen og blandt medlemmerne. Fremmødet om tirsdagen er dog igen ved at være i normal gænge. Det viser jo, at det altid hjælper at italesætte tingene.

Tilslutningen til de øvrige ugedage har været fin hele tiden.

Citat: "Med et positivt tankesæt kan man se det usynlige, føle det immaterielle, og opnå det "umulige."
Winston Churchill

Udvikling på havnen: Jeg håber, at den dialog, der lige pt føres mellem interessenterne på havnen og kommunen vedrørende udvikling af havnen, vil føre til noget positivt for alle parter.

Der skal dog ikke herske nogen tvivl om, at vi i Nordvestjysk Fjordkultur gerne ser, at de tilbageværende gamle bygninger på havnen bliver bevaret i deres helhed.

Vi tror på, at "Kulturøen" har en chance. Den vil bestemt kunne bidrage med noget positivt i byen.

Asgar Brodersen

Formandens klumme, august 2022

Tid til forandringer

Her efter coronatiden er der mange ting, der forandrer sig. For en hel del er det svært at finde tilbage til det hidtidige niveau.

Mange foreninger har det svært med medlemstallet, og at få aktiviteterne op i gear igen. Det gælder til dels også i Nordvestjysk Fjordkultur. Og dog. Vi ser en fin tendens til at vores medlemmer vender tilbage, mens andre har været med hele tiden. En ting er i hvert tilfælde fakta – nemlig at interessen for vores arbejde med den maritime kulturarv er i stærk stigning. Det er tydeligt, at der er et nyt behov for fælles oplevelser i det nære. Vi har mange besøgende fra både lokalområdet med også en hel del fra det øvrige Danmark. Det er dejligt, og vi viser gerne vores fine samling af bevaringsværdige både frem for alle interesserede.

Det er dejligt, med alle de aktiviteter der efterhånden er kommet til på Struer Havn. Det er en fryd at se al den aktivitet der er på havnen på en god sommerdag.

Gamle ting er gledet ud. Vikingskibet Imme er eksempelvis blev flyttet til Thyborøn, hvor det skal indgå i det nye Forlis Museum, som dykker Gert Norman Andersen er ved at etablere. Her kommer Imme igen til ære og værdighed i ny sammenhæng.

Nye ting kommer til. Kunstnergruppen bag Struers evighedskalender har fået samlet så mange penge ind, at de kunne få lave nogle nye skulpturer – Tre søheste – som nu er smukt placeret ved Lystbådehavnen.

Stort tillykke med alle initiativerne.

Asger Brodersen

Formandens klumme, april 2022

UNESCOs anerkendelse af den immaterielle kulturarv med klinkbyggede både.

Hvad er den immaterielle kulturarv for en størrelse?

Det spørgsmål blev heldigvis meget aktuelt for os, da vi i december 2021 modtog meddelelsen om anerkendelse af livet omkring den klinkbyggede båd som immateriel kulturarv.

Den immaterielle kulturarv er den kultur, vi ikke fysisk kan gribe fat i, men som vi genkender og udlever. Det er de traditioner, kundskaber og måder vi dyrker vores specifikke samvær på.

Derfor er det med meget stor tilfredshed og glæde, at vi hver dag arbejder med på denne historie-tradition, der strækker sig langt, langt tilbage.

Det er det arbejde, som vi nordiske bådfolk anerkendes for af UNESCO som umistelig kulturarv i forhold til klinkbådstraditionen. Det der er i spil, er de håndværksmæssige færdigheder, der er nødvendige for at kunne bygge både og fremstille de ting, som er nødvendige for at bruge dem. Den levende kulturarv eksisterer kun, hvis mennesker udøver den og tager den til sig.

Det er med denne glæde og stolthed vi hver gang kommer i NFK.

Som brugere af de klinkbyggede både er vi alle fælles om, den karakteristiske klukkende lyd, som vandet frembringer under en klinkbygget båd. Den kender alle, der har sejlet i - måske sovet i, en sådan båd. Og man glemmer den aldrig. Den er en slags urlyd, som skabes mellem naturen – vandet – kulturen – og båden med de over-lappende planker. Alle, der sejler i klinkbyggede både, har denne særlige kluklyd til fælles inde i hovedet.

Det er en forunderlig tanke, at vi har netop denne lyd tilfælles med millioner af mennesker før os. Og med anerkendelsen fra UNESCO har vi en forpligtelse til, at millioner af mennesker efter os også får muligheden for at opleve det selv samme. Det at have en særlig lyd til fælles med så mange før os og så mange efter os! Det er noget af det, der gør livet meningsfuldt!

Derfor vil det være oplagt, at vi lige netop i Lydens By skal føje lyden af den klinkbyggede båd til det lydunivers, som B&O og Struer Museum og andre skaber rammerne for.

Asger Brodersen
